

متن پرسش

سلام علیکم. استاد گرانقدر نظرتان راجع به این ابیات چیست؟ دختر فکر بکر من، غنچه لب چو وا کند از نمکین کلام خود حق نمک ادا کند طوطی طبع شوخ من گر که شکرشکن شود کام زمانه را پر از شکر جان فزا کند بلبل نطق من ز یک نغمه ی عاشقانه ای گلشن دهر را پر از زمزمه و نوا کند خامه ی مشک سای من گر بنگارد این رقم صفحه ی روزگار را مملکت ختا کند مطرب اگر بدین نمط ساز طرب کند گهی دایره ی وجود را جنت دل گشا کند منطق من هماره بندد چو نطق را منطقه ی حروف را منطقه السما کند شمع فلک بسوزد از آتش غیرت و حسد شاهد معنی من ار جلوه‌ی دلربا کند نظم برد بدین نسق از دم عیسوی سبق خاصه دمی که از مسیحا نفسی ثنا کند وهم به اوج قدس ناموس اله کی رسد؟ فهم که نعت بانوی خلوت کبریا کند؟ ناطقه ی مرا مگر روح قُدُس کند مدد تا که ثنای حضرت سیده النسا کند فیض نخست و خاتمه، نور جمال فاطمه چشم دل ار نظاره در مبدأ و منتها کند صورت شاهد ازل، معنی حسن لم یزل وهم چگونه وصف آئینه ی حق‌نما کند؟ مطلع نور ایزدی، مبدأ فیض سرمدی جلوه‌ی او حکایت از خاتم انبیا کند بسمله ی صحیفه ی فضل و کمال معرفت بلکه گهی تجلی از نقطه ی تحت «با» کند دایره ی شهود را نقطه ی ملتقی بود بلکه سزد که دعوی «لو کشف الغطا» کند حامل سرّ مستسر، حافظ غیب مستتر دانش او احاطه بر دانش ماسوی کند عین معارف و حکم، بحر مکارم و کرم گاه سخا محیط را قطره ی بی بها کند لیل‌ه‌ی قدر اولیا، نور نهار اصفیا صبح، جمال او طلوع از افق علا کند بضعه ی سید بشر، ام ائمه ی غرر کیست جز او که همسری با شه لافتی کند؟ وحی نبوتش نسب، جود و فتوتش حسب قصه ای از مروتش سوره‌ی «هل اتی» کند دامن کبریای او دسترس خیال، نی پایه ی قدر او بسی پایه به زیر پا کند لوح قدر به دست او، کلک قضا به شست او تا که مشیت الهیه چه اقتضا کند در جبروت حکمران، در ملکوت قهرمان در نشئات «کن فکان» حکم «بما تشا» کند عصمت او حجاب او عفت او نقاب او سرّ قدم حدیث از آن ستر و از آن حیا کند نفخه ی قدس بوی او، جذبه ی انس خوی او منطق او خبر ز «لاینطق عن هوی» کند قبله ی خلق روی او، کعبه ی عشق کوی او چشم امید سوی او، تا به که اعتنا کند بهر کنیزی اش بود زهره کمینه مشتری چشمه ی خور شود اگر چشم سوی سها کند «مفتقرا» متاب رو از در او به هیچ سو ز آنکه مس وجود را فضا ی او طلا کند

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این اشعار از عالم عارف وارسته یعنی آیت‌الله غروی اصفهانی است با

مضامین بسیار عالی و منطبق با روایات که هرکدام از ابیات شرح مخصوص به خود را دارد و در این سؤال و جواب امکان شرح مضامین آن نیست. موفق باشید